

man ikke skal i Krig, og saa besuagtet sig, at de, der have været udkommanderede i Krig, have været sat paa farlige Poster og have vovet Liv og Lemmer, skulle paastønnes i den Anledning. Jeg synes, der er god Logik i denne Tankegang, og jeg mener, som sagt, at det ærede Medlems Vittighed var noget ilde anbragt. Men jeg gentager mit Spørgsmaal til det ærede Medlem: Er dette Punkt, som han har paapeget, den eneste Brøst, som han finder ved den Alderdomsunderstøttelseslov, der nu gælder?

Forslagsstilleren (Bluhme): De Bemærkninger, der ere gjorte vedrørende Alderdomsforsørgelseslovens Paragraffer, skal jeg ikke komme ind paa, for saa vidt de ligge uden for det af mig her stillede Forslag. Derimod maa det maaske være mig tilladt at sige til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Gad), at det forekommer mig ikke, at et enkelt Eksempel kan omstøde en Regel. At han tilfældigvis kender en Mand, der ikke burde komme ind under det, jeg foreslaar, beviser jo ikke det allermindste. For Resten synes jeg, det var lidt mindre heldigt af det ærede Medlem at udtale sig som han gjorde, for hvis jeg forstod ham ret, sigtede han ifølge en meget almindelig Opfattelse til den kommanderende General, og da der jo ikke kan være Tale om, at han kan komme ind under den Betragtning, at han ikke maa saa Alderdomsunderstøttelse, synes jeg i alt Fald ikke, at der var Anledning til at fremkomme med den Bemærkning. I øvrigt vil jeg sige til ham og til enkelte andre Medlemmer, at det bliver jo dog ikke saa farlig mange, der bliver Tale om her. Veteranerne fra vor første Krig ere jo i en Alder af omkring 70 Aar. Fra den anden Krig ere de ogsaa gamle, men der bliver jo ikke Tale om at beskæftige sig med dem i saa Henseende, førend de komme op i den høje Alder, og efterhaanden vinde deres Rækker, de tyndes ud. Og endelig er det jo ikke dem alle sammen, det er gaaet saa uheldigt, at de behøve at ty til Alderdomsunderstøttelse. Det er Undtagelsen. Men dem, der ere stillede saaledes, mener jeg, det er uværdigt at kaste over paa Fattigvæsenet, og det er uværdigt at sige til Kommunerne: Tag jer af dem; enten det nu er Fattigvæsenet eller Alderdomsforsørgelsen, der skal give dem Hjælp. Og hvorfor? Den højtærede Minister sagde, at der var ikke noget, der kunde begrunde, at Folk, der gik om med denne Medaille, kunde indtage en Undtagelsesstilling. Jeg mener dog, at der er Grund dertil. Hvorfor har man givet dem den Medaille,

hvorfor har man givet dem en Grindingsmedaille uden netop for at erindre dem om den Tid, da de kæmpede for Fædrelandet og vare villige til at ofre Liv og Blod for Fædrelandet? Hvorfor har man givet dem Grindingsmedaillen, naar det ikke betyder noget? Er det ikke Mening fra de Herrens Side, som have fremkaldt denne Grindingsmedaille, at den ikke alene skal være til Grindring, men ogsaa føles som en Hæder af de Folk, der bære den; men naar det skal føles som en Hæder, naar det skal være et Udmærkelstestegn, saa maa det ogsaa fordres, at man ikke kaster de Folk til Side i deres 70 Aars Alder og siger til dem: Gaa til Fattigvæsenet. Det ærede Medlem fra Nørresundby henvendte Ordet til mig som Fredens Mand og sagde, at det var glædeligt, at jeg kunde komme med et saadant Lovforslag. Ja, jeg roser mig af at være en Fredens Mand og af at tilhøre det Parti, der kalder sig Fredsvener her i Landet, men netop derfor mener jeg, at vi hædre os selv ved at komme med et saadant Lovforslag. Thi vi ønske ikke Krig, men vi acceptere naturligvis de Følger, der ere fulgte af de Krige, som i sin Tid have hærget vort Land. Og jeg vil rigtignok sige til det ærede Medlem, som jeg altsaa maa betragte som en Krigens Mand, at hvis han slutter sig til dem, som mene, at vi bør bygge en Fæstning for i en nær Fremtid eller i kommende Tider at kunne tage Del i, hvad der fra Regeringspartiets Side kaldes den europæiske Concert, hvis han mener, at den Tid kommer, hvor vi skulle benytte vor Fæstning paa den Maade og derfor har sluttet sig til Fæstningsvæmnerne, saa er det en ganske ejendommelig Maade at betragte dette Lovforslag paa fra hans Standpunkt, thi er der nogen, der skulde sige til Folkets Sønner: Blive I gamle og udslibte paa Grund af de Strabadser, det Liv, I kunne komme til at føre i Krigens Tid, saa kunne I være forsikrede om, at Fædrelandet skal huske jer og komme jer til Hjælp, saa var det vel nærmest dem, der skulde sige det. Og naar jeg da kommer med dette Lovforslag, er det netop, fordi det blev sagt til dem, der nu ere Veteraner, i deres unge Dage; og til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds, der aldeles ikke kan fatte en saadan Tankegang, vil jeg sige, at jeg gad nok vidst, hvilken Alder han har, om han ikke fra sine unge Dage kan huske, hvilke Løfter der da lød i Tale og i Sang. Ja, jeg mener, at der er fuld Grund til en Undtagelsesstilling for disse Folk. Vi maa erindre, at det Slagord, som de Herrer paa højre Side bygge deres Politik paa: „Med